

Sygn. akt VI GC 24/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Bober

Protokolant: st.sekr.sądowy Agnieszka Krztoń

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: J. D.

przeciwko: (...) Spółka z o.o. w T.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej J. P.

o stwierdzenie nieważności uchwały

I. stwierdza nieważność uchwały nr (...) (...) Sp. z o.o. w T. z dnia 15 marca 2013r. w zakresie wyrażenia zgody na zawarcie umowy o pracę z Prezesem Zarządu J. P. zgodnie z projektem umowy stanowiącym załącznik do uchwały,

II. zasądza od pozwanej (...) Spółki z o.o. w T. na rzecz powoda J. D. kwotę 2.360 zł (dwa tysiące trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt VI GC 24/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 3 listopada 2015r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód J. D. – członek zarządu (...) Sp. z o. o. w T. wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały nr (...) (...) Sp. z o. o. podjętej w siedzibie spółki w dniu 15 marca 2013r. w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy o pracę z prezesem zarządu J. P.; ewentualnie o ustalenie nieistnienia (nieważności) w/w uchwały. Ponadto powód żądał zasądzenia od pozwanego (...) Sp. z o. o. w T. zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powyższego wskazał, że w dniu 18 listopada 2014r. (...) S. A. w T. (dalej (...) S. A.) – jedyny wspólnik (...) Sp. z o. o. w T.

(dalej (...) Sp. z o. o.) sprzedała J. S. 200 udziałów w spółce (...) Sp. z o. o. W dniu 29 września 2014r. powołano na członka zarządu (...) Sp. z o. o. powoda J. S. w grudniu 2014r. odwołał z zarządu (...) Sp. z o. o. J. P. i P. K., a pozostawił w zarządzie powoda. W grudniu 2014r. powód dokonał analizy księgi protokołów (...) Sp. z o. o. w wyniku czego powziął wątpliwości co do ważności uchwały na podstawie której J. P. zawarł ze spółką (...) Sp. z o. o. umowę o pracę.

Dalej powód argumentował, że P. był jednym z trzech członków zarządu (...) S. A. (notowanej na giełdzie), która to była jednym udziałowcem (...) Sp. z o. o. W spółce (...) Sp. z o. o. P. był jedynym członkiem zarządu.

Powód podniósł, że w dniu 15 marca 2013r. zarząd (...) S. A. reprezentowany przez P., podjął uchwałę nr (...), w której udzielił R. S. (1) pełnomocnictwa do reprezentowania (...) S. A. na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników w dniu 15 marca 2013r., którego przedmiotem miało być ustalenie zasad wynagrodzenia dla zarządu (...) Sp. z o. o. tj. dla J. P.. Tego samego dnia S. jako pełnomocnik jedynego wspólnika (...) Sp. z o. o. podjął uchwałę nr (...) wspólników (...) Sp. z o. o. w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy o pracę z Prezesem Zarządu J. P..

Powyższej uchwale powód zarzuca naruszenie:

- art. 247 § 2 ksh poprzez brak tajnego głosowania nad sprawą osobową na zgromadzeniu wspólników w dniu 15 marca 2013r.;

- art. 243 § 3 ksh poprzez niedopuszczalne ustanowienie pełnomocnikiem na walne zgromadzenie spółki z o. o. pracownika sp. z o. o.;

- art. 243 ksh w zw. z art. 2 ksh w zw. z art. 104 kc poprzez przekroczenie przez pełnomocnika granic umocowania (podjęcie uchwał w przedmiocie do którego nie był umocowany);

- nadzwyczajne walne zgromadzenie wspólników jest organem nieistniejącym (nieznanym przepisom prawa);

- art. 243 § 1 ksh w zw. z art. 2 ksh w zw. z art. 108 kc poprzez dokonanie czynności prawnej przez pełnomocnika z samym sobą (bez wyraźnego umocowania do takiego działania i z naruszeniem interesów mocodawcy);

- art. 377 ksh w zw. z art. 244 ksh w zw. z art. 2 ksh w zw. z art. 58 § 1 kc poprzez powiązania korporacyjne mające na celu obejście ustawy;

- art. 210 § 1 i 2 ksh w zw. z art. 2 ksh w zw. z art. 58 § 1 kc poprzez powiązania korporacyjne powodujące dokonywanie czynności prawnych sprzecznych z ustawą;

- art. 354 kc w zw. z art. 58 § 2 kc (uchwała sprzeczna z zasadami współzycia społecznego).

Na rozprawie w dniu 17 kwietnia 2015r. pozwany przychylił się do stanowiska powoda uznając powództwo (k. 64).

Pismem z dnia 11 maja 2015r. (...) S. A.

w T. zgłosiła interwencję uboczną po stronie pozwanego. Wniosła

o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania (k. 69-70). W uzasadnieniu powyższego wskazała, że nie ma podstaw do stwierdzenia nieważności wskazanej w pozwie uchwały, albowiem została ona podjęta zgodnie z prawem.

W piśmie z dnia 13 maja 2015r. (k. 77-82) interwencję uboczną po stronie pozwanego zgłosił J. P.. Zarzucił, iż wbrew twierdzeniom powoda powód zapoznał się z treścią uchwały już 29 września 2014r., albowiem miał on pełny dostęp do dokumentacji, w tym do protokołów oraz zawartych przez spółkę umów. Powód w chwili powołania go na członka zarządu wiedział o treści umowy

o pracę prezesa zarządu, akceptował ją i pod względem formalnym

i merytorycznym. Wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. Zanegował podniesione przez powoda zarzuty co do nieważności uchwały. .

Na rozprawie w dniu 26 maja 2015r. powód zgłosił opozycję przeciwko interwencji (...) S. A. argumentując, iż nie ma ona żadnego interesu prawnego w udziale w postępowaniu. Sąd, postanowieniem z dnia 26 maja 2015r. (k. 93) uwzględnił opozycję i odmówił (...) S. A. udziału w sprawie w charakterze interwenienta ubocznego.

Pismem z dnia 30 czerwca 2015r. (k. 108) powód zgłosił opozycję przeciwko wstąpieniu do sprawy interwenienta ubocznego J. P.. Postanowieniem z dnia 14 lipca 2015r. Sąd opozycję oddalił (k. 118).

Ostatecznie do protokołu rozprawy z dnia 20 października 2015r. strony wniosły jak dotychczas.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Pozew w niniejszej sprawie wniósł powód J. D. – członek zarządu (...) Sp. z o. o. Pozwanym jest (...) Sp. z o. o. Pozew dotyczy stwierdzenia nieważności uchwały wspólników (...) Sp. z o. o. w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy o pracę z prezesem zarządu J. P., który to jednocześnie był jednym z trzech członków zarządu (...) S. A. – która to była z kolei jedynym udziałowcem (...) Sp. z o. o. Pozwany uznał powództwo. Po stronie pozwanego w charakterze interwenientów ubocznych wstąpili: M.

S. A. oraz J. P.. Sąd postanowieniem z dnia 26 maja 2015r. (k. 93) uwzględniając opozycję powoda wobec zgłoszenia interwencji ubocznej po stronie pozwanego przez (...) S. A. odmówił dopuszczenia (...) S. A. do udziału w sprawie w charakterze interwenienta ubocznego po stronie pozwanego przyjmując, iż nie ma ona interesu prawnego w zgłoszeniu przedmiotowej interwencji. Z kolei postanowieniem z dnia 14 lipca 2015r. oddalił opozycję powoda przeciwko wstąpieniu do sprawy interwenienta ubocznego J. P. (k. 118). Po stronie pozwanego pozostał zatem w charakterze interwenienta ubocznego J. P., który to domagał się oddalenia powództwa.

Istotą każdej interwencji jest to, że interwenient uboczny przystępuje do tej ze stron, której zamierza pomóc wygrać proces. Cel jego przystąpienia do sprawy nie jest altruistyczny, przeciwnie - jest nim prewencyjna ochrona własnego interesu prawnego, który jest zagrożony negatywnym rozstrzygnięciem sprawy dla jednej ze stron procesu. Z tego powodu interwencję uboczną uważa się za inny niż wytoczenie powództwa środek ochrony praw podmiotowych realizowany przed sądem (tak komentarz do art. 76 kpc pod red. P. Telenga, Lex 2015r.). Interwenient nie jest stroną procesu, lecz osobą trzecią uprawnioną do wstąpienia i działania w procesie. Jego status zależy od tego, czy jest to interwencja uboczna niesamoistna, czy też samoistna. Zasadą jest (art. 79 kpc), że interwenient uboczny jest uprawniony do wszelkich czynności procesowych dopuszczalnych według stanu sprawy, nie mogą one jednak pozostawać w sprzeczności

z czynnościami i oświadczeniami strony, do której przystąpił (interwenient niesamoistny). Wyjątek stanowi interwencja samoistna (art. 81 kpc).

O interwencji ubocznej samoistnej mówimy wtedy, gdy z samego spornego stosunku prawnego lub z przepisu ustawy wynika, że wyrok w sprawie ma odnieść bezpośredni skutek prawny w stosunkach pomiędzy interwenientem a przeciwnikiem strony, do której przystąpił. Do interwenienta ubocznego samoistnego stosuje się wszystkie zasady odnoszące się do współuczestnika jednolitego. Przede wszystkim czynności interwenienta samoistnego mogą być sprzeczne z czynnościami strony, do której przystąpił, strona nie może sprzeciwić się czynności interwenienta ani jej cofnąć. Również dokonywanie aktów dyspozycji materialnej przedmiotem procesu wymaga zgodnych oświadczeń strony i interwenienta.

Zdaniem Sądu w rozpoznawanej sprawie interwencja uboczna J. P. nie jest interwencją samoistną. Sąd Najwyższy w postanowieniu

z dnia 18 października 2012r., V CZ 37/12, przyjął, że o charakterze interwencji ubocznej decyduje skutek prawny, jaki wyrok w sprawie, w której zgłoszono interwencję, odnosi między interwenientem ubocznym, a przeciwnikiem strony, do której interwenient przystąpił. Jeśli skutek ten jest bezpośredni, interwencja uboczna ma charakter samoistny, co powoduje, że do stanowiska interwenienta

w procesie odpowiednio stosuje się przepisy o współuczestnictwie jednolitym.

W nauce bezpośrednio skutku łączy się z wkroczeniem orzeczenia w sferę prawną interwenienta, który zostaje objęty powagą rzeczy osądzonej. Skutek równoznaczny z prawomocnym rozstrzygnięciem o przedmiocie sporu dotyczyć

musi stosunków między interwenientem a przeciwnikiem strony, do której przystąpił, co oznacza, że interwenient samoistny musi pozostawać z przeciwnikiem w takiej relacji, która obiektywnie umożliwiałaby wytoczenie przez niego lub przeciwko niemu tożsamego powództwa.

W niniejszej sprawie interwenient zajmowałby pozycję samoistną, gdyby przystąpił do strony powodowej – stwierdzenie nieważności uchwały ma bowiem moc obowiązującą w stosunkach między spółką, a wszystkimi wspólnikami oraz w stosunkach pomiędzy spółką, a członkami organów spółki. Uchylenie uchwały oraz stwierdzenie jej nieważności na żądanie któregokolwiek z uprawnionych podmiotów powoduje, że nawet nieuczestniczący w sporze wspólnicy ani niebędący wspólnikami członkowie organów tej spółki nie mogą traktować tych uchwał jako obowiązujących. W rozpoznawanej sprawie rozstrzygnięcie Sądu nie dotyczy stosunku pomiędzy J. P., a powodem.

Interwenient uboczny niesamoistny jak wskazano powyżej nie może podejmować czynności, które pozostawałyby w sprzeczności z czynnościami

i oświadczeniami strony, do której przystąpił. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 25 sierpnia 1989r. III CZP 75/89 wskazał, że akty dyspozycyjne strony takie jak np. uznanie powództwa wyłączają dopuszczalność czynności procesowych interwenienta ubocznego, które polegają na przeciwstawieniu się stanowisku powoda czy odpowiednio pozwanego np. przez zgłaszanie środków dowodowych w celu wykazania, że rozstrzygnięcie powinno być inne niż wynika to z aktów dyspozycyjnych pozwanego czy powoda. Dalej Sąd Najwyższy uznał, że czynności procesowe interwenienta sprzeczne z czynnościami i oświadczeniami strony, do której przystąpił, są czynnościami bezskutecznymi, czyli nie wywierają skutków procesowych. Dotyczy to także wniosków dowodowych i w rezultacie przeprowadzonych dowodów. Zgłoszone przez interwenienta ubocznego dowody nie powinny mieć na celu podważania sytuacji procesowej strony, do której przystąpił.

Należy tutaj podkreślić, że Sąd nie jest związany uznaniem powództwa, jednakże nie oznacza to, że interwenient uboczny jest uprawniony do dokonywania czynności procesowych zwłaszcza wnioskowania dowodów, które miałyby prowadzić do wykazania, że uznanie powództwa nie ma uzasadnienia w okolicznościach sprawy (art. 213 § 2 kpc).

Reasumując powyższe rozważania Sąd Okręgowy uznał, iż interwencja uboczna J. P. ma charakter niesamoistny, a skoro interwenient ten domagając się oddalenia powództwa podjął czynności sprzeczne z czynnościami strony do której przystąpił tj. pozwanego, to w świetle powyższego należało te czynności uznać za bezskuteczne. To samo dotyczy zawnioskowanych przez interwenienta dowodów, które to Sąd co prawda z ostrożności procesowej przeprowadził, jednakże nie stanowiły one podstawy poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych. Sąd ustalił bowiem okoliczności faktyczne niniejszej sprawy w oparciu o dowody zawnioskowane przez stronę powodową (pozwany uznając powództwo nie wnioskował o przeprowadzenie jakiegokolwiek dowodu).

W dniu 7 lutego 2013r. przed notariuszem w Kancelarii Notarialnej A. U. w J. stawił się J. P., działający w imieniu i na rzecz (...) S. A. w T. (dalej (...) S. A.), jako prezes zarządu (jedyny członek zarządu) i oświadczył, że zawiązuje spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością (...) Sp. z o. o. w T. (dalej (...) Sp. z o. o.). W § 7 aktu założycielskiego wskazano, że wszystkie udziały w (...) Sp. z o. o. zostają objęte przez wspólnika (...) S. A. W skład pierwszego zarządu (...) Sp. z o. o. wszedł J. P. (dowody: wypis z aktu notarialnego Rep. A Nr (...) k. 16-20; zeznania świadka J. P. k. 121/2).

W dniu 5 marca 2013r. została podjęta uchwała zarządu (...) Sp. z o. o. nr (...)w sprawie wyrażenia zgody na udzielenie prokury R. S. (1). Zarząd udzielił R. S. (1) prokury samoistnej uprawniającej do podejmowania czynności sądowych i pozasądowych związanych z działalnością spółki (dowód: uchwała zarządu (...) Sp. z o. o. (...) k. 21).

W dniu 15 marca 2013r. (...) Sp. z o. o. zawarła umowę o pracę z R. S. (1), na mocy której R. S. (2) został zatrudniony na stanowisku dyrektor finansowy/główny księgowy na 1/2 etatu na okres od 15 marca 2013r. do 10 maja 2013r. W dniu 9 maja 2013r. (...) Sp. z o.o. zawarła z R. S. (1) kolejną umowę

o pracę na pełny etat, tożsame stanowisko na okres do 30 września 2013r. z terminem rozpoczęcia pracy na dzień 11 maja 2013r. Obie umowy w imieniu (...) Sp. z o. o. podpisał J. P. (dowody: umowy o pracę k. 22-23).

W dniu 15 marca 2013r. została podjęta uchwała zarządu (...) S. A. nr (...) w sprawie wyrażenia zgody na udzielenie R. S. (1) pełnomocnictwa na Walne Zgromadzenie Wspólników (...) Sp. z o. o. w dniu 15 marca 2013r., którego przedmiotem będzie ustalenie zasad wynagrodzenia dla zarządu tej spółki (dowód: uchwała zarządu (...) S. A. nr (...) k. 24).

W dniu 15 marca 2013r. została podjęta uchwała (...) Sp. z o. o. nr (...) w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy o pracę z prezesem zarządu J. P.. W § 1 pkt. 1 uchwały wskazano, że jedyny wspólnik wyraża zgodę na zawarcie umowy o pracę z prezesem zarządu J. P. zgodnie z projektem umowy stanowiącym załącznik do uchwały. W pkt. 2 upoważniono R. S. (1) – prokurenta spółki do zawarcia w imieniu spółki (...) Sp. z o. o. umowy o pracę z J. P.. w pkt. 3 wykonanie uchwały powierzono zarządowi. Uchwałę podjęto jednomyślnie. Uchwałę podpisał jedyny wspólnik J. P. oraz pełnomocnik R. S. (1) (dowody: uchwała nr (...) k. 25; zeznania świadka A. S. k. 177).

W dniu 16 marca 2013r. (...) Sp. z o. o. podpisała z J. P. umowę o pracę na czas nieokreślony. W imieniu (...) Sp. z o. o. umowę podpisał R. S. (1). J. P. został zatrudniony w (...) Sp. z o. o. na pełny etat, na stanowisko prezesa zarządu z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 21.000 zł brutto + uznaniowa premia przyznawana na mocy uchwały wspólników. Załącznikiem do umowy była umowa o zakazie konkurencji i zachowaniu tajemnicy. W imieniu (...) Sp. z o. o. prezes zarządu J. P. udzielił R. S. (1) pełnomocnictwo do zawarcia umowy o pracę z J. P. (dowody: umowa o pracę z dnia 16.03.2013r., umowa o zakazie konkurencji k. 26-31; pełnomocnictwo k. 32).

W listopadzie 2014r J. S. kupił od (...) S. A. 200 udziałów w (...) Sp. z o. o. Po dokonaniu zakupu w/w udziałów J. S. zlecił powodowi weryfikację wysokości wynagrodzeń pobieranych przez pracowników spółki. Wówczas dowiedział się ile zarabia J. P. (dowody: zeznania świadka J. S. k. 178; zeznania powoda J. D. k. 178/2).

Przystępując do rozpoznania meritum sprawy należy przypomnieć, iż pozwem wniesionym w niniejszej sprawie powód domagał się stwierdzenia nieważności uchwały nr (...) wspólników (...) Sp. z o. o. z dnia 15 marca 2013r. w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy o pracę z prezesem zarządu J. P. ewentualnie o ustalenie nieistnienia (nieważności) w/w uchwały. Powyższe żądanie jest żądaniem ewentualnym, a zatem w nauce procesu cywilnego oznacza to, że o rozstrzygnięciu w przedmiocie drugiego żądania Sąd może orzec tylko w razie uprzedniego oddalenia powództwa w zakresie żądania zgłoszonego w pierwszej kolejności.

Stosownie do treści art. 252 § 1 zd. 1 ksh osobom lub organom spółki, wymienionym w art. 250, przysługuje prawo do wytoczenia przeciwko spółce powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników sprzecznej z ustawą. Legitymacja czynna powoda znajduje zatem uzasadnienie w art. 250 pkt 1 ksh, albowiem jak wynika z odpisu pozwanej spółki z KRS powód jest członkiem zarządu tejże spółki (k. 49/2).

Według Sądu powód wytaczając powództwo 23 stycznia 2015r. zachował przewidziany w art. 252 § 3 ksh termin tj. 6 miesięcy od dnia otrzymania wiadomości o zaskarżonej uchwale. Sąd w tym zakresie podzielił stanowisko prezentowane przez powoda, który to zeznał, iż o treści uchwały, a w szczególności wysokości wynagrodzenia prezesa zarządu pozwanej spółki (...) dowiedział się w grudniu 2014r., kiedy to J. S. jako nowy właściciel spółki (w listopadzie 2014r. nabył udziały od (...) S. A.) zlecił mu kontrolę dokumentacji finansowej spółki. Stanowisko to wydaje się być racjonalne, a tym samym wiarygodne. Trudno jest bowiem uznać, że powód zanim został członkiem zarządu był umocowany do wglądu do dokumentacji finansowej spółki, w szczególności do kontraktu zawartego z prezesem zarządu. Powód nie był wcześniej osobą upoważnioną, przychodził do spółki w imieniu kontrahentów spółki, nie był członkiem zarządu, nie miał żadnego uprawnienia do przeglądania dokumentacji spółki, w tym min. treści umów o pracę. Dopiero po powołaniu go do zarządu spółki takie uprawnienia uzyskał.

Zaskarżona przez powoda uchwała (k. 25) składa się de facto z trzech punktów. W pkt. 1 wyrażono zgodę na zawarcie umowy o pracę z prezesem zarządu J. P. zgodnie z projektem umowy stanowiącym załącznik do uchwały. W pkt. 2

upoważniono R. S. (1) – prokurenta spółki do zawarcia w imieniu spółki (...) Sp. z o. o. umowy o pracę z J. P., zaś w pkt. 3 wykonanie uchwały powierzono zarządowi. Dokonując w świetle powyższego zapisu analizy zgłoszonego w pozwie żądania należało dojść do wniosku, iż powód zaskarżył tą uchwałę tylko w zakresie pkt. 1. W tym miejscu należy podzielić stanowisko Sądu Najwyższego, iż dopuszczalne jest zaskarżenie uchwały w części. Zaskarżona część uchwały musi mieć charakter autonomiczny, być możliwa do wyodrębnienia (por. min. wyrok SN z dnia 13.05.2004r., V CSK 452/03, niepubl.; wyrok SN z dnia 19.12.2007r., V CSK 350/07, niepubl.).

Sprzeczność z ustawą obejmuje naruszenie przepisów kodeksu spółek handlowych lub innych ustaw i aktów prawnych zrównanych z ustawami, wydanych na ich podstawie rozporządzeń wykonawczych, a także ratyfikowanych umów międzynarodowych. Chodzi więc o naruszenie bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa. Przesłanki do stwierdzenia nieważności uchwały mogą mieć charakter materialny, ale i formalny. Uchybienia formalne mogą być jednak podstawą powództwa o stwierdzenie nieważności tylko wtedy, gdy mogły mieć wpływ na jej treść (por. wyrok SN

z dnia 26.03.2009r., I CSK 253/08, niepubl.).

Spośród podniesionych przez powoda zarzutów dotyczących nieważności zaskarżonej uchwały zasadny okazał się zarzut naruszenia art. 243 § 3 ksh poprzez niedopuszczalne ustanowienie pełnomocnikiem na walne zgromadzenie spółki

z ograniczoną odpowiedzialnością pracownika tejże spółki. Zgodnie z w/w regulacją członek zarządu i pracownik spółki nie mogą być pełnomocnikami na zgromadzeniu wspólników. Z przeprowadzonych dowodów, w szczególności zeznań świadka J. P. i R. S. (1), wynika

w sposób jednoznaczny, że na zgromadzeniu wspólników w dniu 15 marca 2013r. za zaskarżoną uchwałą głosował R. S. (1). R. S. (1) natomiast od 15 marca 2013r. był pracownikiem (...) Sp. z o. o. (umowa o pracę k. 23) oraz jednocześnie na spornym zgromadzeniu był pełnomocnikiem (...) S. A. (uchwała o udzieleniu pełnomocnictwa k. 24). Poza tym był wówczas pracownikiem i prokurentem (...) S. A. Sąd nie dał wiary zeznaniom R. S. (1), iż pracownikiem (...) Sp. z o. o. zaczął być 15 marca 2013r. od godzin popołudniowych (świadek zeznał, że zgromadzenie odbyło się rano, zaś umowę o pracę podpisał ok. godz. 15 czy 16). Powyższy tok rozumowania jest co najmniej nieracjonalny. Stosownie do treści art. 26 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. kodeks pracy (Dz. U. 2014, 1502) stosunek pracy nawiązuje się w terminie określonym w umowie jako dzień rozpoczęcia pracy,

a jeżeli terminu tego nie określono - w dniu zawarcia umowy. Do nawiązania umowy o pracę nie jest konieczne faktyczne przystąpienie pracownika do pracy, ponieważ dochodzi ona do skutku na mocy zgodnego oświadczenia woli stron. Jednak od momentu jej nawiązania strony zobowiązują się do określonych świadczeń. Jeśli pracownik nie przystąpił do realizacji swojego świadczenia (czyli do wykonywania pracy określonego rodzaju) z przyczyn przez niego zawinionych, to pracodawca może stosować przewidziane prawem sankcje, na przykład zastosować jedną z kar porządkowych (art. 108-113¹ k.p.) czy nie wypłacić wynagrodzenia za czas nieusprawiedliwionej nieobecności (art. 80 k.p.). Umowę o pracę R. S. (1) podpisał w dniu 15 marca 2013r. i w treści umowy jako termin rozpoczęcia pracy wskazano dzień 15 marca 2013r. Wbrew zatem twierdzeniom R. S. (1) biorąc pod uwagę powyższe rozważania bez znaczenia pozostaje kiedy rozpoczął wykonywać obowiązki pracownicze względem (...) Sp. z o. o. oraz czy umowę podpisał rano czy po południu.

Z powyższym zarzutem ścisły związek ma zarzut powoda dotyczący ewentualnego przekroczenia umocowania pełnomocnika. Należy podkreślić, że z art. 243 § 1 ksh wynika pełnomocnictwo szczególne wobec pełnomocnictw uregulowanych w kodeksie cywilnym. Dotyczy ono tylko czynności mających charakter organizacyjny. Może to być pełnomocnictwo ogólne ale i szczególne do głosowania (reprezentowania) na pewnym oznaczonym zgromadzeniu lub do głosowania w pewnej oznaczonej sprawie. W niniejszej sprawie mamy pełnomocnictwo szczególne, do reprezentowania (...) S. A. na Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu wspólników (...) Sp. z o. o. w dniu 15 marca 2013r. którego przedmiotem będzie ustalanie zasad wynagrodzenia dla zarządu tej spółki. Bez znaczenia pozostają dywagacje czy R. S. (1) głosując za sporną uchwałą przekroczył zakres udzielonego mu pełnomocnictwa, albowiem w świetle powyższych rozważań nie mógł on w ogóle być pełnomocnikiem.

Uwzględnienie powyższego zarzutu przez Sąd dało podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały nr 1/03/2013 (...) Sp. z o. o. z dnia 15 marca 2013r. w zaskarżonej części tj. w zakresie wyrażenia zgody na zawarcie umowy o pracę z prezesem zarządu J. P. zgodnie z projektem umowy stanowiącym załącznik do uchwały – o czym Sąd orzekł jak w pkt. I wyroku na podstawie art. 252 ksh. Powyższe czyniło zbędnym rozważania zasadności pozostałych zarzutów zgłoszonych przez powoda.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu znajduje uzasadnienie w art. 98 § 1 i 3 kpc oraz § 10 ust. 1 pkt. 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013.490 t. j.). Na zasądzoną kwotę składają się opłata sądowa od pozwu w wysokości 2.000 zł oraz kwota 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.